

ใบรับรองปัญหาพิเศษปริญญาตรี
หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง ความคิดเห็นของประชากรผู้เป็นเจ้าของแผงค้าต่อการจัดการ
ขยะมูลฝอยชุมชนพื้นที่ตลาดน้ำมหานคร เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ

Seller's Attitude on Domestic Waste Management
at Maha Nakhon Floating Market Lat Krabang, Bangkok

โดย นายภูมิสิริ เพชรคง

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิศักดิ์ โพธิ์ปิ่น)

หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อมรับรองแล้ว

ธันวาคม ๒๕๕๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ เมฆโหรา)

ประธานสาขาวิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

วันที่ 30 เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษปริญญาตรี

เรื่อง

ความคิดเห็นของประชากรผู้เป็นเจ้าของแผงค้าต่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน
พื้นที่ตลาดน้ำมหานคร เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

Seller's Attitude on Domestic Waste Management
at Maha Nakhon Floating Market Lat Krabang, Bangkok

เสนอ

หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (การจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม)
ปีการศึกษา 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของประชากรผู้เป็นเจ้าของแผงค้าต่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน พื้นที่ตลาดน้ำมหานครเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร Seller's Attitude on Domestic Waste Management at Maha Nakhon Floating Market Lat Krabang, Bangkok
โดย	นายภูมิสิริ เพชรคง
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (การจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม)
หลักสูตร	การจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม
สาขา	พัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร
คณะ	เทคโนโลยีการเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.อภิศักดิ์ โพธิ์ปั้น

บทคัดย่อ

การศึกษาความคิดเห็นของประชากรผู้เป็นเจ้าของแผงค้าต่อวิธีการรวบรวม และการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนพื้นที่ตลาดน้ำมหานคร เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยทำการเก็บตัวอย่างแบบสอบถามจำนวน 30 ตัวอย่าง ระหว่างเดือน มกราคม 2555 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2555 ด้วยแบบสอบถาม โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่เฉพาะเจาะจงจากผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นเจ้าของแผงค้าซึ่งเป็นเพศชายร้อยละ 37.00 และเพศหญิงร้อยละ 63.00 แยกเป็นเจ้าของแผงค้ากลุ่มอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 33.00 กลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องประดับร้อยละ 17.00 กลุ่มร้านกาแฟและธุรกิจบริการร้อยละ 17.00 กลุ่มร้านเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งร้อยละ 17.00 และกลุ่มของฝากของที่ระลึกร้อยละ 17.00

จากการศึกษาพบว่าปริมาณขยะที่เจ้าของแผงค้าในพื้นที่ทั้งในแต่ละวันน้อยกว่า 1 กิโลกรัม ขยะส่วนใหญ่คือ เศษอาหาร พลาสติก แก้ว กระจบอง โฟม และกระดาษ เจ้าของแผงค้าร้อยละ 33.00 มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งเป็นบางครั้ง เจ้าของแผงค้าร้อยละ 60.00 มีความเห็นว่าตลาดมีถังขยะเพียงพอ และร้อยละ 96.00 สนับสนุนให้ทางตลาดมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง อีกทั้งเจ้าของแผงค้าร้อยละ 87.00 เห็นด้วยที่จะให้นักท่องเที่ยวนำตะกร้าหรือถุงผ้ามาใช้ เพื่อลดปริมาณถุงพลาสติก

จากการศึกษาสภาพปัญหาในการกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ตลาดน้ำมหานคร พบว่าสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากนักท่องเที่ยวที่ไม่เห็นความสำคัญ และขาดการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะ อีกทั้งปัญหาที่เกิดจากการจัดเก็บ และทำความสะอาดของเจ้าหน้าที่ที่มีการจัดการปัญหาขยะได้ ร้อยละ 50.00 และร้อยละ 47.00 ของเจ้าของแผงค้าคิดว่าขยะที่ตกค้าง และเก็บทำความสะอาดไม่หมดในแต่ละวันก็อยู่ในระดับปานกลาง และเจ้าของแผงค้ามีความเข้าใจอยู่ในระดับที่ดี

คำนิยม

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อภิศักดิ์ โพธิ์ปั้น อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขปัญหาพิเศษให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี กราบขอบคุณอาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อมทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ในด้านต่างๆ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งมาโดยตลอด

ขอขอบคุณกำลังใจและความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม ทุกๆ คน ขอขอบคุณผู้ที่อยู่เคียงข้างกันตลอดมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ข้าพเจ้า โดยเฉพาะคำปรึกษาและกำลังใจที่ดีตลอดมา

นายภูมิสิริ เพชรคง

มีนาคม 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
สารบัญตาราง	ข
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
การตรวจเอกสาร	3
อุปกรณ์และวิธีการ	9
ผลและวิจารณ์ผลการศึกษา	10
สรุปผลการศึกษา	23
ข้อเสนอแนะ	24
เอกสารอ้างอิง	25
ภาคผนวก	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบคำถาม	11
2	ประเภทและจำนวนขยะที่ทิ้งในแต่ละวัน	13
3	การจัดการสิ่งของที่เป็นขยะ	15
4	ความคิดเห็นในการจัดเก็บขยะ	18
5	ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการจัดการขยะ	18
6	สภาพปัญหาในการกำจัดขยะมูลฝอย	20
7	ความรู้ความเข้าใจเรื่องขยะของเจ้าของแผงค้า	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ในสภาวะปัจจุบันชุมชนเมืองมีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ และการเพิ่มของจำนวนประชากร ทำให้เกิดความต้องการทางด้านการอุปโภค และบริโภคเป็นจำนวนมากตามไปด้วย พฤติกรรมการอุปโภค และบริโภคที่สะดวกสบาย ก่อให้เกิดผลเสียที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้าน จำนวนขยะ และสิ่งปฏิกูลที่ถูกทิ้งจำนวนมาก ต้องมีการจัดการที่เป็นระบบ ขยะที่จัดเก็บได้ส่วนใหญ่ ถูกกำจัดโดยการฝังกลบ ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีภาระเนื่องจากมีปัญหาในเรื่องของพื้นที่ ในการฝังกลบขยะ หากมีการคัดแยกขยะ และนำขยะที่มีค่านำกลับมาใช้ใหม่ให้เกิดประโยชน์ก็จะเป็นอย่างอื่น ทางเลือกหนึ่งในการลดปริมาณการนำขยะไปฝังกลบ

ขยะมูลฝอยมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทำให้เกิดการปนเปื้อนของพื้นดิน แหล่งน้ำและอากาศ ทำให้บ้านเมืองไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่เป็นที่เจริญของผู้ที่ได้พบเห็น ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนโดยทั่วไป การแก้ไขปัญหาของขยะมูลฝอยการแก้ไขที่ดีควรพิจารณาถึงต้นเหตุที่ ก่อให้เกิดขยะมูลฝอย เช่น พฤติกรรมการทิ้งขยะของประชาชนในพื้นที่ ดังนั้นการป้องกันและการ แก้ไขปัญหาของขยะมูลฝอย จึงควรเริ่มต้นด้วยการสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนในพื้นที่ให้รู้จัก รับผิดชอบในการรักษาความสะอาดต่อพื้นที่สาธารณะ รับผิดชอบในการทิ้งขยะมูลฝอยลงในภาชนะที่ ทางราชการจัดไว้ให้ และมีความคุ้นเคยกับการคัดแยกขยะ ทำให้เกิดผลดีต่อสภาพแวดล้อม

พื้นที่บริเวณตลาดน้ำมอญนคร เป็นสถานที่เปิดบริการมาไม่นานนัก มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก มาใช้บริการ โดยพื้นที่บริเวณนี้เป็นทำเลที่อยู่ไม่ไกลจากแหล่งศูนย์กลางการคมนาคม ซึ่งเป็นจุดสำคัญ ที่นักท่องเที่ยวผ่านไปผ่านมาจึงเป็นสถานที่ๆ ได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่ง ประชากรในชุมชนเองก็มี จำนวนเพิ่มสูงขึ้น และมีการเข้ามาซื้อขายในตลาดน้ำมอญนครเพิ่มขึ้นจึงเกิดปัญหาการทิ้งขยะภายใน บริเวณนั้นๆ ทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยจำนวนมาก หากไม่มีระบบการจัดการที่ดี อาจก่อให้เกิด ปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม และส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านสาธารณสุขตามมา ถึงแม้ตลาดน้ำมอญนครจะมี การจัดการเรื่องขยะแต่ไม่อาจจัดการได้ที่ดีพอและทั่วถึง นอกจากนี้บริเวณตลาดติดกับคลองหัวตะเข้ ซึ่งบริเวณนั้นเป็นลานเปิดให้นักท่องเที่ยวได้ใช้สำหรับนั่งรับประทานอาหาร และเครื่องดื่ม ซึ่งบางครั้ง มีการทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง ทำให้เกิดภาพที่ไม่น่ามองสำหรับสถานที่ท่องเที่ยวที่ถือได้ว่าเป็นจุดขาย ของเขตตลาดกระบี่ จึงได้ทำการศึกษาและสอบถามความคิดเห็นจากประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของแผงค้า ภายในพื้นที่ เพราะมีบทบาทสำคัญ โดยในกิจกรรมการค้าขายเป็นเหตุให้เกิดปัญหาขยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเจ้าของแผงค้าเกี่ยวกับการรวบรวม และการจัดการขยะของ ตลาดน้ำมหานคร
2. เพื่อประเมินปริมาณ ชนิด ของขยะของตลาดน้ำมหานคร เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

เมื่อประชากรโลกเพิ่มขึ้น การอุปโภคทรัพยากรเพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ย่อมเพิ่มขึ้นด้วย ผลตามมาก็คือการใช้ทรัพยากรอย่างไม่จำกัด ส่งผลให้เกิดเศษซากของใช้แล้วที่เรียกว่าขยะมูลฝอยที่นับวันเพิ่มปริมาณจนไม่อาจจัดเก็บออกจากชุมชนและทำลายได้ทันการ ดังเช่นในเขตกรุงเทพมหานคร และเมืองใหญ่อื่นๆ ของประเทศไทย มลภาวะจากขยะมูลฝอยนี้สร้างความสกปรก หมักหมม จนเกิดความอูจจาตทางสายตา ตลอดจนส่งกลิ่นรบกวน สร้างความรำคาญและหงุดหงิด ทั้งยังเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคและเขตแพร่กระจายโรคร้ายต่อไปได้

1. ปัญหาขยะมูลฝอย

ขยะ หรือมูลฝอย หรือของเสีย เป็นเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม และมีผลต่อสุขภาพอนามัย มูลฝอยหรือของเสียกำลังมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปี เพราะสาเหตุจากการเพิ่มของประชากร นอกจากนี้การพัฒนาอุตสาหกรรมก่อให้เกิดกากของเสีย และสารอันตรายปนเปื้อนอยู่ในแหล่งน้ำ ดิน และอากาศ ตลอดจนบางส่วนตกค้างอยู่ในอาหาร ทำให้ประชาชนทั่วไปเสี่ยงต่ออันตรายจากการเป็นโรคต่างๆ เช่น โรคมะเร็ง และโรคผิดปกติทางพันธุกรรม

การที่ประชาชนทิ้งขยะอย่างไม่มีระเบียบ โดยนำไปเทกองรวมกันไว้ริมทางเดิน สถานที่สาธารณะ ก่อให้เกิดการหมักหมม เน่าเปื่อย ส่งกลิ่นเหม็นคloy เมื่อฝนตกลงมาน้ำฝนจะชะเอาสารพิษ และสิ่งสกปรกในกองขยะไหลไปยังพื้นที่ใกล้เคียง และอาจจะไหลลงสู่แม่น้ำลำคลองก่อให้เกิดปัญหาน้ำเน่าเสียตามมา นอกจากนี้กองขยะยังเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค เช่น ยุง แมลงวัน หนู แมลงสาบ และส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงอีกด้วย

2. ความคิดเห็น และการตัดสินใจ

ความคิดเห็นมีความหมายแตกต่างกัน โดยหน่วยงาน และนักวิชาการ ได้ให้คำนิยามของความคิดเห็นตามวัตถุประสงค์ที่ดำเนินงาน ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2519) ระบุว่า ความคิดเห็นจะปรากฏอยู่ในความคิดเห็นเป็นเรื่องการตัดสินใจเฉพาะประเด็นหนึ่ง การเรียงลำดับจากคุณธรรมไปทัศนคติไปถึงความคิดเห็นเป็นการก้าวจากเรื่องทั่วไปไปยังเรื่องเฉพาะ จากสภาพจิตหรือความโน้มเอียงที่เริ่มกว้างๆ และแคบเข้าจนในที่สุดแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นเฉพาะเรื่องความคิดเห็นอื่นกับสถานการณ์ บุคคลอาจมีความคิดเห็นขัดแย้งกับความยึดมั่นในใจของตนเอง เนื่องจากความกดดันในสถานการณ์เฉพาะหน้า และความคิดเห็นมักมีผลซับซ้อนของทัศนคติหลายเรื่อง

อุทัย หิรัญโต (2519) กล่าวว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับอย่างผิวเผิน หรืออย่างลึกซึ้ง สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคตินั้น เป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวเป็นเวลานาน เป็นความคิดที่ๆ ไปไม่เฉพาะอย่าง ซึ่งมีประจำตัวของบุคคลทุกคน ส่วนความคิดเห็นเฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นเวลานั้นเรียกว่า opinion

ประคอง กรรณสูตร (2520) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิตา (2523) สรุปว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้ และประสบการณ์เต็มที่ บุคคลได้รับตลอดสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น

อดุล (2530) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความรู้สึกเฉพาะตัวบุคคลที่ตอบสนองคำถามในเรื่องต่างๆ โดยวินิจฉัยไม่ได้ว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี

หทัยรัตน์ (2530) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง แนวคิดต่างๆ ซึ่งแสดงออกมาตามทรรศนะของบุคคลที่มีต่อวัตถุ สิ่งของ ตลอดจนบุคคลและสถานการณ์ ซึ่งมีความคิดเห็นเกิดจากพื้นฐานข้อเท็จจริง และประสบการณ์ของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ

บุญมี (2531) สรุปว่า ความคิดเห็น หมายถึง ท่าทีความรู้สึกที่มีต่อบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ ซึ่งมีทั้งในลักษณะส่งเสริม คือ สนใจ พอใจนิยมชมชอบ สนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และลักษณะต่อต้าน คือ ขัดแย้ง เบื่อหน่ายไม่สนใจ ไม่ร่วมมือ หรือไม่ปฏิบัติ

สุกัญญา และสำราญ (2539) สรุปว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกซึ่งวิจรรณญาณที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะเป็นการแสดงออกด้านความเชื่อ และความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม

3. ความหมาย และการแบ่งประเภทของขยะ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “มูลฝอย” หมายถึงเศษสิ่งของที่ทิ้งแล้ว หยากเยื่อ และคำว่า “ขยะ” หมายถึง หยากเยื่อ มูลฝอย จะเห็นว่าคำทั้งสองคำนี้มีความหมายเหมือนกัน ใช้แทนกันได้ และบางที่จึงเห็นใช้ควบกันเป็นขยะมูลฝอยพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.2484 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่3 พ.ศ.2497 ได้ให้คำจำกัดความและความหมายของคำว่า “มูลฝอย” หมายถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหารเศษสินค้า ภาชนะใช้แล้ว และซากสัตว์ รวมถึงวัตถุอื่นใด ซึ่งเก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่นๆ

ความหมายของขยะมูลฝอยในเชิงวิชาการ ขยะหรือขยะมูลฝอย (Refuse or Solid Waste) หมายถึง ของเสียที่อยู่ในรูปของแข็ง ซึ่งอาจจะมีปริมาณขึ้นปะปนมาด้วยจำนวนหนึ่ง ขยะที่เกิดขึ้นจากอาคารที่พักอาศัย สถานที่ทำการโรงงานอุตสาหกรรม หรือตลาดสดก็ตามจะมีปริมาณและลักษณะแตกต่างกันออกไป โดยปกติแล้ววัตถุต่างๆ ที่ถูกทิ้งมาในรูปของขยะนั้น จะมีทั้งอินทรีย์สารและอนินทรีย์สาร สารวัตถุต่างๆเหล่านี้บางชนิดก็สามารถย่อยสลายได้ด้วยจุลินทรีย์ในเวลาอันรวดเร็ว โดยเฉพาะพวกเศษอาหารเศษพืชผัก แต่บางชนิดก็ไม่อาจจะย่อยสลายได้เลย เช่น พลาสติก เศษแก้ว

ประเภทของขยะมูลฝอย

3.1 จำแนกตามพิษภัยที่เกิดขึ้นกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม มี 2 ประเภท คือ

3.1.1 ขยะทั่วไป (General waste) หมายถึง ขยะมูลฝอยที่มีอันตรายน้อย เช่น พวกเศษอาหารเศษกระดาษ เศษผ้า พลาสติก เศษหญ้า และใบไม้

3.1.2 ขยะอันตราย (Hazardous waste) เป็นขยะที่มีภัยต่อคนและสิ่งแวดล้อม อาจมีสารพิษ ติดไฟหรือระเบิดง่าย ปนเปื้อนเชื้อโรค เช่น ไฟแช็กแก๊ส กระป๋องสเปรย์ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ หรืออาจเป็นพวกสำลีและผ้าพันแผลจากสถานพยาบาลที่มีเชื้อโรค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 จำแนกตามลักษณะของขยะ มี 2 ประเภท คือ

3.2.1 ขยะเปียกหรือขยะสด (Garbage) มีความชื้นปนอยู่มากกว่าร้อยละ 50 จึงติดไฟได้ยากส่วนใหญ่ได้แก่ เศษอาหาร เศษเนื้อ เศษผัก และผักผลไม้จากบ้านเรือน ร้านจำหน่ายอาหารและตลาดสด รวมทั้งซากพืชและสัตว์ที่ยังไม่เน่าเปื่อย ขยะประเภทนี้จะทำให้เกิดกลิ่นเน่าเหม็นเนื่องจากแบคทีเรียย่อยสลายอินทรีย์สาร นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคโดยติดไปกับแมลงหนู และสัตว์อื่นที่มาตอมหรือกินเป็นอาหาร

3.2.2 ขยะแห้ง (Rubbish) คือ สิ่งเหลือใช้ที่มีความชื้นอยู่น้อยจึงไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น จำแนกได้ 2 ชนิด คือ

3.2.2.1 ขยะที่เป็นเชื้อเพลิง เป็นพวกที่ติดไฟได้ เช่น เศษผ้า เศษกระดาษ หลุม ไม้ กิ่งไม้แห้ง

3.2.2.2 ขยะที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง ได้แก่ เศษโลหะ เศษแก้ว และเศษก้อนอิฐ

4. สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอย

4.1 ความมั่งคั่งและขาดความสำนึกถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้น เป็นสาเหตุที่พบบ่อยมาก ซึ่งจะเห็นได้จากการทิ้งขยะลงตามพื้น หรือแหล่งน้ำ โดยไม่ทิ้งลงในถังรองรับที่จัดไว้ให้ และโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งลักลอบนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งตามที่ว่างเปล่า

4.2 การผลิตหรือใช้สิ่งของมากเกินไปจนเกินความจำเป็น เช่น การผลิตสินค้าที่มีกระดาษหรือพลาสติกหุ้มหลายชั้น และการซื้อสินค้าโดยห่อแยกหรือใส่ถุงพลาสติกหลายถุง ทำให้มีขยะปริมาณมาก

4.3 การเก็บและทำลายหรือนำขยะไปใช้ประโยชน์ไม่มีประสิทธิภาพ จึงมีขยะตกค้างกองหมักหมมและส่งกลิ่นเหม็นไปทั่วบริเวณจนก่อปัญหามลพิษให้กับสิ่งแวดล้อม

5. ผลเสียที่เกิดจากขยะมูลฝอย

ขยะมูลฝอยก่อให้เกิดปัญหาต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมหลายประการ คือ

5.1 ทำให้เกิดทัศนสะอูจาด คือ แลดูสกปรก ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นที่น่ารังเกียจแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงรวมทั้งผู้พบเห็น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

5.2 เป็นแหล่งเพาะ และแพร่เชื้อโรค โดยเฉพาะขยะติดเชื้อจากสถานพยาบาล และขยะเปียกที่แบคทีเรียทำหน้าที่ย่อยสลายเชื้อโรคตามขยะจะแพร่ไปกับน้ำ เช่น เชื้อที่ทำให้เกิดโรคอหิวาไทฟอยด์และโรคบิด

5.3 ทำให้ดินเสื่อม และเกิดมลพิษ เพราะจะทำให้พื้นดินสกปรกดินมีสภาพเป็นเกลือ ต่างหรือกรดหรือมีสารพิษที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในดิน ตลอดจนทำให้สมบัติทางกายภาพของดินเปลี่ยนแปลงไป เช่น โซเดียมทำให้เกิดปัญหาดินเค็ม

5.4 ทำลายแหล่งน้ำ

1) ขยะที่ตกในแหล่งน้ำลำคลอง และท่อระบายน้ำ จะทำให้แหล่งน้ำตื้นเขิน การไหลของน้ำไม่สะดวกจึงเกิดสภาวะน้ำท่วมได้ง่าย

2) ทำให้เกิดมลพิษทางน้ำในลักษณะต่างๆ เช่น ทำให้น้ำเน่า น้ำเป็นพิษ น้ำที่มี เชื้อโรค และน้ำที่มีคราบไขมัน ซึ่งไม่เหมาะกับการใช้อุปโภคบริโภค สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงคุณภาพ เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตโดยเฉพาะพืชและสัตว์น้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ เพราะการเผาขยะทำให้เกิดควันและซัลเฟอร์ การหมักหมมและเน่าสลายของขยะ จะก่อให้เกิดก๊าซพิษและกลิ่นเหม็น

4) ก่อความรำคาญและบั่นทอนสุขภาพของมนุษย์ เป็นผลจากการเกิดทัศนียภาพจากก๊าซพิษกลิ่นเหม็น เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคตลอดจนการเกิดมลพิษทางน้ำและอากาศ

5) ทำให้เกิดอัคคีภัย เนื่องจากขยะหลายชนิดติดไฟได้ง่าย โดยเฉพาะเมื่อแห้ง

6. ปัญหาจากสภาพสิ่งแวดล้อมขยะมูลฝอย

ขยะมูลฝอย เป็นตัวการสำคัญประการหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม เมื่อมีขยะมูลฝอยจำนวนมาก แต่ชุมชนไม่สามารถเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยได้อย่างหมดจดหรือจัดการขยะมูลฝอยอย่างไม่ถูกสุขลักษณะ ดังนั้นขยะมูลฝอยจึงเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม ดังนี้ คือ

6.1 อากาศเสีย เกิดจากการเผาขยะมูลฝอยกลางแจ้งก่อให้เกิดควันและสารพิษทางอากาศทำให้คุณภาพอากาศเสื่อมโทรม

6.2 น้ำเสีย เกิดจากกองขยะมูลฝอยบนพื้น เมื่อฝนตกลงมาบนกองขยะมูลฝอยจะเกิดน้ำเสียที่มีความสกปรกมาก ซึ่งจะไหลลงสู่แหล่งน้ำ ทำให้เกิดภาวะมลพิษของแหล่งน้ำ

6.3 แหล่งพาหะนำโรค เกิดจากการกองขยะมูลฝอยบนพื้น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของหนู และแมลงวัน เป็นต้น ซึ่งเป็นพาหะนำโรคติดต่อทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

6.4 เหตุรำคาญและความไม่น่าดู เกิดจากการเก็บขนขยะมูลฝอยไม่หมด รวมทั้งการกองขยะมูลฝอยบนพื้น ซึ่งจะส่งกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชนและเกิดภาพไม่สวยงาม ไม่เป็นสุนทรียภาพ

7. วิธีการกำจัดขยะมูลฝอย

มีหลายวิธีด้วยกัน เป็นวิธีที่ดีถูกสุขลักษณะบ้างไม่ถูกสุขลักษณะบ้าง เช่น นำไปกองไว้บนพื้นดิน นำไปทิ้งทะเล นำไปฝังกลบ ใช้ปรับปรุงพื้นที่ เผา หมักทำปุ๋ย ใช้เลี้ยงสัตว์ การจัดการและการกำจัดขยะ แต่ละวิธีต่างมีข้อดีข้อเสียต่างกัน การพิจารณาว่าจะเลือกใช้วิธีใดต้องอาศัยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่สำคัญ คือ ปริมาณของขยะที่เกิดขึ้น รูปแบบการบริหารของท้องถิ่น งบประมาณ ชนิด - ลักษณะสมบัติของขยะมูลฝอย ขนาด สภาพภูมิประเทศของพื้นที่ที่จะใช้กำจัดขยะมูลฝอย เครื่องมือเครื่องใช้ อาคารสถานที่ ความร่วมมือของประชาชน ประโยชน์ที่ควรจะได้รับ คุณสมบัติของขยะ เช่น ปริมาณของอินทรีย์ อินทรีย์สาร การปนเปื้อนของสารเคมีที่มีพิษและเชื้อโรค ปริมาณของแข็งชนิดต่างๆ ความหนาแน่นความชื้น ขยะที่เกิดขึ้นในชุมชนเมืองมีแหล่งที่มาจากอาคาร บ้านเรือน บริษัท ห้างร้าน โรงงาน อุตสาหกรรม โรงพยาบาล ตลาด และสถานที่ราชการ ขยะที่ทิ้งในแต่ละวันจะประกอบด้วยเศษอาหาร กระดาษ เศษแก้ว เศษไม้ พลาสติก เศษดิน เศษหิน ซัลเฟอร์ เศษผ้า และใบไม้ กิ่งไม้ โดยมีปริมาณของสิ่งต่างๆ เหล่านี้ในอัตราส่วนที่แตกต่างกัน

8. การเก็บและกำจัดขยะมูลฝอย

การเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยรวมถึงการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยเพื่อส่งไปกำจัดที่สถานกำจัดขยะมูลฝอย มีขั้นตอนดังนี้

8.1 การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย คือการเก็บขยะมูลฝอยมาเก็บขนไปเทใส่รวบรวมในรถบรรทุกขยะ และการที่พนักงานกวาดถนนเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยไว้ให้รถขยะ ขยะมูลฝอยที่รวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ จะถูกนำไปถ่ายใส่ในรถบรรทุกขยะ เพื่อที่จะขนส่งต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยังสถานกำจัดขยะมูลฝอย การเก็บรวบรวมขยะที่ถูกต้องภายในบ้านควรใช้ภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด น้ำไม่สามารถจะรั่วซึมได้ เช่น ถังเหล็กหรือถังพลาสติก การใช้ถังเหล็กอาจจะฝุ่ร่อนได้ง่ายกว่าถังพลาสติก ไม่ควรใช้เชิงในการเก็บ

8.2 การขนส่งขยะมูลฝอย การขนส่งขยะมูลฝอย เป็นการนำขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมได้จากแหล่งชุมชนต่าง ๆ ใส่ในรถบรรทุกขยะเพื่อนำไปยังสถานที่กำจัด ซึ่งอาจเป็นการขนส่งโดยตรงจากแหล่งกำเนิดขยะมูลฝอยไปยังสถานกำจัดเลยทีเดียว

8.3 การกำจัดขยะมูลฝอย วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ใช้ต่อเนื่องกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีหลายวิธี เช่น นำไปกองทิ้งบนพื้นดิน นำไปทิ้งลงทะเล หมักทำปุ๋ย เผากลางแจ้ง เผาในเตาเผาขยะ และฝังกลบอย่างถูกหลักวิชาการ เป็นต้น การกำจัดขยะมูลฝอยดังที่กล่าวนั้น บางวิธีก็เป็นการกำจัดที่ไม่ถูกต้องทำให้เกิดภาวะเป็นพิษต่อสภาพแวดล้อม และมีผลกระทบต่อสุขภาพของคน

9. การกำจัดขยะมูลฝอยตามแผนหรือแนวคิด 5 R. และการนำกลับมาใช้ใหม่

การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งสำคัญที่ควรได้รับการส่งเสริมให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน คือ การลดปริมาณขยะ ซึ่งมีแผนหรือแนวคิด 5R.

R1 (Reduce) เป็นการลดปริมาณมูลฝอยที่อาจเกิดขึ้น เช่น ใช้ตะกร้าใส่ของแทนถุงพลาสติก การลดปริมาณวัสดุ (Reduce material volume) เป็นการพยายามเลือกใช้สินค้าที่บรรจุในบรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่แทนบรรจุภัณฑ์ที่มีขนาดเล็ก เพื่อลดปริมาณของบรรจุภัณฑ์ที่จะกลายเป็นขยะมูลฝอยการลดความเป็นพิษ (Reduced toxicit) เป็นการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

R2 (Reuse) นำขยะมูลฝอยเศษวัสดุมาใช้ใหม่หรือเป็นการใช้ซ้ำ ใช้แล้วใช้อีก ๆ เช่น ขวดน้ำหวาน นำมาบรรจุน้ำดื่ม ขวดกาแฟที่หมดแล้ว นำมาใส่น้ำตาล การนำผลิตภัณฑ์กลับมาใช้ใหม่ (Product reuse) เป็นการพยายามใช้สิ่งของต่าง ๆ หลาย ๆ ครั้งก่อนที่จะทิ้งหรือเลือกใช้ของใหม่

R3 (Repair) การนำมาแก้ไข นำวัสดุอุปกรณ์ที่ชำรุดเสียหาย ซึ่งจะทิ้งเป็นมูลฝอยมาซ่อมแซมใช้ใหม่ เช่น แก้ว

R4 (Recycle) การหมุนเวียนกลับมาใช้ นำขยะมาแปรรูป ตามกระบวนการของแต่ละประเภท เพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพจากเดิมแล้วนำมาใช้ใหม่ เช่น พลาสติก กระดาษ ขวด โลหะต่าง ๆ ฯลฯ นำมาหลอมใหม่ นำยางรถยนต์ที่ใช้ไม่ได้แล้วมาทำรองเท้า นำแก้วแตกมาหลอมผลิตเป็นแก้วหรือกระจกใหม่การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ (Material recycling) เป็นการนำวัสดุมาผ่านกระบวนการเพื่อผลิตเป็นสินค้าใหม่

R5 (Reject) การหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุที่ทำลายยาก หรือวัสดุที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง เช่น โฟม ปฏิเสธการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ย่อยสลายยาก หลีกเลี่ยงการใช้ที่ผิดวัตถุประสงค์

10. พื้นที่ศึกษาตลาดน้ำมหานคร

การขยายตัวของชุมชนเมืองที่มาพร้อมกับศูนย์กลางการเชื่อมต่อผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกของสนามบินสุวรรณภูมิ และสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายแห่งได้มีการระดมทุนประมาณ 120 ล้านบาท พื้นที่ 33,780 ตารางเมตร หรือประมาณ 21 ไร่ จากป่าก้านธูปเปลี่ยนเป็นแหล่งรวมสินค้าร้านค้าที่ใหญ่ที่สุดในย่านสุวรรณภูมิ มีกว่า 600 บูธเข้ามาเปิดขายสินค้าและบริการ แบ่งเป็น 5 โซน โดยตั้งชื่อพระราชวังตามโซนให้สมกับเป็นกรุงรัตนโกสินทร์ พร้อมทั้งง่ายแก่การจดจำ ไม่ว่าจะเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระราชวังไกลกังวล	จำหน่ายพวกอาหาร เครื่องดื่ม
พระราชวังพญาไท	พวกเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องประดับ
พระราชวังบางปะอิน	ถนนสายกาแฟ ธุรกิจบริการ
พระราชวังบ้านปืน	เฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่ง
พระราชวังสนามจันทร์	ศูนย์รวมของฝาก ของที่ระลึก

นอกเหนือจาก (เป้าหมาย) คือ แหล่งช้อปปิ้งที่ใหญ่ที่สุดในย่านนี้ ทั้งยังมีชื่อเรียกตามโซนในรูปแบบพระราชวังสำคัญ แล้ว ตลาดน้ำมอญนคร ยังถูกวางให้เป็นตลาดน้ำเชิงอนุรักษ์ แหล่งรวมศิลปวัฒนธรรมหลากหลายของไทย ไม่ว่าจะเป็นลานแสดงวัฒนธรรมการละเล่น ประภาคารเรือ โชว์รำ แข่งเต๋น รวมถึงจัดเวทีให้นักร้องลูกทุ่งมาขับกล่อม มีกิจกรรมแสดงโชว์ที่สร้างสีสันตลอดทุกวัน พร้อมทั้งยังเป็นแหล่งที่รวบรวมสินค้าโอท็อป ของดี สินค้าเด่นจากทั่วประเทศมาจำหน่าย เน้นเจาะกลุ่มลูกค้าคนไทย ชาวต่างชาติผู้โดยสารจากสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งมีอยู่ไม่ต่ำกว่า 7 หมื่นคนต่อวัน พร้อมกับทัวร์ต่างๆ โดยเฉพาะจากเอเชียเป็นหลัก เช่น จีน ไต้หวัน อินเดีย และตะวันออกกลาง

ทำเลที่ติดกับคลองจะเข้ชั้นย่อย และคลองประเวศบุรีรมย์ที่ทำให้เห็นวิถีชีวิตของผู้คนริมน้ำได้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งจะมีตลาดน้ำจำลองให้ได้ลงพายเรือช้อปปิ้งกันอย่างเอมมัน ด้วยระบบการควบคุมน้ำไม่ให้มากเกินไป ตัดความกังวลไปได้ ขณะที่ทัศนียภาพที่นั้นก็ค่อนข้างรื่นรมย์ด้วยสารพัดพรรณไม้ที่ปลูกไว้โดยรอบ ทั้งไม้ดอก ไม้ใบ ไม้ยืนต้น แลยังมีบัวสวยงามและปลาต่างๆ สร้างระบบนิเวศน์ให้น่าเดินเที่ยวเข้าไปอีก ทั้งยังมีศาลาริมน้ำไว้นั่งทอดอารมณ์

หากอยากศึกษาให้ลึกเกี่ยวกับกรุงรัตนโกสินทร์ ตลาดน้ำมอญนคร ก็สร้างรูปหล่อจำลององค์พระมหากษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีทั้ง 8 รัชกาลและพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ขนาดเท่าพระองค์จริง เพื่อให้คนไทยและชาวต่างชาติได้ศึกษาพระราชกรณียกิจที่สำคัญของแต่ละพระองค์อีกด้วย รวมถึงเจ้าของตลาดยังสร้างหอดต่างๆไว้ให้คนกราบไหว้สักการบูชา ไม่ว่าจะเป็นหอพระพิฆเนศ หอพระศิวี และหอหลวงปู่ทวด เป็นต้น

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แบบสอบถามที่จัดทำขึ้น และนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบกับเจ้าของแผงค้าในบริเวณตลาดน้ำมานคร แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงใช้ให้เกิดความสมบูรณ์

วิธีการ

การศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ และกรอกแบบสอบถามซึ่งมีวิธีการตามขั้นตอน และวิธีการดำเนินงานที่สำคัญ จำแนกได้ดังนี้

- 1) ประชากรตัวอย่าง ประชากรตัวอย่าง คือ เจ้าของแผงค้าในบริเวณพื้นที่ตลาดน้ำมานคร เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 ตัวอย่าง โดยสุ่มเจ้าของแผงค้า 30 ตัวอย่าง โดยแบ่งเจ้าของแผงค้าเป็น 5 กลุ่ม คือ

กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม	10 ตัวอย่าง
กลุ่มเสื้อผ้าเครื่องประดับ	5 ตัวอย่าง
กลุ่มร้านกาแฟและธุรกิจบริการ	5 ตัวอย่าง
กลุ่มร้านเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่ง	5 ตัวอย่าง
กลุ่มของฝากของที่ระลึก	5 ตัวอย่าง
- 2) การสุ่มตัวอย่างเริ่มจากการเก็บข้อมูลในพื้นที่ตลาดน้ำมานคร ดังนั้นเป้าหมายในการวิจัยในครั้งนี้ผู้สำรวจจึงได้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่เฉพาะเจาะจงเพื่อที่จะได้เก็บข้อมูลอย่างทั่วถึงทั้งพื้นที่โดยเก็บข้อมูลเจ้าของแผงค้าที่อยู่ในบริเวณตลาดน้ำมานครกลุ่มต่างๆ ระหว่างเดือนมกราคม 2555 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2555
- 3) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูล ซึ่งลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ส่วนดังนี้
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับชนิดและปริมาณขยะที่ทิ้งในแต่ละวัน
 - ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บ รวบรวม และขนย้ายขยะ
 - ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการจัดการขยะชุมชนตลาด
 - ส่วนที่ 5 สภาพปัญหาในการกำจัดขยะมูลฝอย
 - ส่วนที่ 6 ความรู้ความเข้าใจเรื่องขยะของเจ้าของแผงค้าในตลาดน้ำมานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลและวิจารณ์ผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 63.00 เพศชายร้อยละ 37.00 ส่วนอายุของผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 30 – 39 ปี มากที่สุดถึงร้อยละ 43.00 รองลงมาคืออายุ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 27.00 อายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.00 และอายุระหว่าง 25 – 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.00 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 53.00 ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 30.00 และ 7.00 ตามลำดับ เจ้าของแผงค้าส่วนใหญ่จัดอยู่ในกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มคิดเป็นร้อยละ 33.00 ส่วนกลุ่มอื่นๆ คือ กลุ่มเสื้อผ้า เครื่องประดับ กลุ่มร้านอาหารและธุรกิจบริการ กลุ่มร้านเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่ง กลุ่มของฝากของที่ระลึก คิดเป็นร้อยละ 17.00 เท่ากัน และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทะเบียนบ้านอยู่นอกเขตตลาดกระบี่คิดเป็นร้อยละ 83.00 และอยู่ในเขตตลาดกระบี่คิดเป็นร้อยละ 17.00 ผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 1

การที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เนื่องจากในการศึกษาได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบไม่เฉพาะเจาะจง แม้ค้าหรือเจ้าของแผงค้าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่มีความถนัดในเรื่องการค้าขายมากกว่าเพศชาย และในส่วนของกลุ่มเจ้าของแผงค้าที่มีจำนวนการสุ่มกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 32.00 เพราะร้านอาหารและเครื่องดื่มมีปริมาณมาก และเป็นที่ยอมรับมากที่สุด อีกทั้งเวลาการเปิดและปิดก็มากกว่าร้านค้ากลุ่มอื่นๆ ทางผู้วิจัยจึงเห็นว่ากลุ่มร้านอาหารและเครื่องดื่มจะเป็นกลุ่มร้านค้าสำคัญที่จะก่อให้เกิดปริมาณขยะจำนวนมากมาย เพราะฉะนั้นกลุ่มร้านค้าอื่นๆ ก็มีการสุ่มตัวอย่างที่เท่าๆ กัน คือ ร้อยละ 17.00 และในการวิจัยและศึกษาครั้งนี้ พบว่าปริมาณเจ้าของแผงค้าที่เป็นประชากรแฝง มีจำนวนมากกว่าประชากรที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตตลาดกระบี่นั้นเพราะการเดินทางที่สะดวก และมีร้านค้าที่หลากหลายเป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไปที่มีต้นทุน และการผลิตที่พร้อมมากกว่าประชากรเจ้าของแผงค้าที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตตลาดกระบี่ที่มีอาชีพหลากหลายออกไป

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ	ชาย	11	37.00
	หญิง	19	63.00
อายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	5	17.00
	25-29 ปี	4	13.00
	30-39 ปี	13	43.00
	40 ปีขึ้นไป	8	27.00
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	16	53.00
	ปริญญาตรี	9	30.00
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	7.00
	อื่นๆ	3	10.00
เจ้าของร้านค้า	กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม	10	32.00
	กลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องประดับ	5	17.00
	กลุ่มร้านกาแฟและธุรกิจบริการ	5	17.00
	กลุ่มร้านเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่ง	5	17.00
	กลุ่มของฝากของที่ระลึก	5	17.00
ทะเบียนบ้านอยู่ในเขตลาดกระบัง	อยู่	5	17.00
	ไม่อยู่	25	83.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ชนิดและปริมาณขยะที่ทิ้งในแต่ละวัน

2.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชนิด และปริมาณขยะที่ทิ้งแต่ละวันของเจ้าของแผงค้า พบว่าปริมาณเศษอาหารที่ทิ้งในแต่ละวันน้อยกว่า 1 กิโลกรัม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาคือ 1 - 2 กิโลกรัม 3 - 4 กิโลกรัม และมากกว่า 5 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 20.00 7.00 และ 3.00 ตามลำดับ ปริมาณพลาสติกที่ทิ้งในแต่ละวันมีจำนวนน้อยกว่า 1 กิโลกรัมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.00 รองลงมาคือ 1 - 2 กิโลกรัม 3 - 4 กิโลกรัม และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 7.00 3.00 และ 3.00 ตามลำดับ ปริมาณแก้วที่ทิ้งในแต่ละวันมีจำนวนน้อยกว่า 1 กิโลกรัมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาคือ จำนวนอื่น 1 - 2 กิโลกรัม 3 - 4 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 14.00 13.00 และ 3.00 ตามลำดับ ปริมาณกระป๋องที่ทิ้งในแต่ละวันมีจำนวนน้อยกว่า 1 กิโลกรัมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.00 รองลงมาคือ จำนวนอื่นๆ 1 - 2 กิโลกรัม 3 - 4 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 7.00 7.00 และ 3.00 ตามลำดับ ปริมาณโฟม กระดาษที่ทิ้งในแต่ละวันมีจำนวนน้อยกว่า 1 กิโลกรัมมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 91.00 รองลงมา มีจำนวนเท่ากันคือ จำนวนอื่นๆ 1 - 2 กิโลกรัม มากกว่า 5 กิโลกรัม และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.00 3.00 และ 3.00 ตามลำดับ แสดงในตารางที่ 2

2.2 จากการวิจัยและศึกษาพบว่าการจัดการเศษอาหารโดยการทิ้งรวมมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 87.00 รองลงมาคือให้เป็นอาหารสัตว์คิดเป็นร้อยละ 10.00 และอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 3.00 การจัดการพลาสติกมีการนำไปเก็บรวมไปขายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือทิ้งรวม ร้อยละ 37.00 และเก็บไว้ใช้อีกร้อยละ 23.00 การจัดการขยะจำพวกแก้วมีการทิ้งรวมมากที่สุด ร้อยละ 47.00 รองลงมาคือเก็บรวมไปขายร้อยละ 40.00 และอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 13.00 การจัดการ ขยะประเภทโฟมทิ้งรวมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 87.00 รองลงมาคืออื่นๆ ร้อยละ 10.00 และเก็บรวม ไปขาย ร้อยละ 3 การจัดการขยะประเภทกระดาษมีการเก็บรวมไปขายและทิ้งรวมร้อยละ 37.00 เท่ากัน รองลงมาคือเก็บไว้ใช้อีกร้อยละ 20.00 และอื่นๆ ร้อยละ 6.00 การจัดการกับเสื้อผ้าเก่ามีการ นำไปบริจาคมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาคือเก็บไว้ใช้ประโยชน์คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมาคือทิ้งรวมคิดเป็นร้อยละ 13.00 และอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 6.00 การจัดการขยะประเภท กระป๋องมีการเก็บรวมไปขายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือทิ้งรวมคิดเป็นร้อยละ 40.00 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 10.00 แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 2 ประเภทขยะและจำนวนขยะที่ทิ้งในแต่ละวัน

ข้อมูล	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เศษอาหาร	น้อยกว่า 1 กิโลกรัม	21	70.00
	1-2 กิโลกรัม	6	20.00
	2-3 กิโลกรัม	0	0.00
	3-4 กิโลกรัม	2	7.00
	มากกว่า 5 กิโลกรัม	1	3.00
	อื่นๆ	0	0.00
พลาสติก	น้อยกว่า 1 กิโลกรัม	26	87.00
	1-2 กิโลกรัม	2	7.00
	2-3 กิโลกรัม	0	0.00
	3-4 กิโลกรัม	1	3.00
	มากกว่า 5 กิโลกรัม	0	0.00
	อื่นๆ	1	3.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูล	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
แก้ว	น้อยกว่า 1 กิโลกรัม	21	70.00
	1-2 กิโลกรัม	4	13.00
	2-3 กิโลกรัม	0	0.00
	3-4 กิโลกรัม	1	3.00
	มากกว่า 5 กิโลกรัม	0	0.00
	อื่นๆ	4	14.00
	รวม		25
กระป๋อง	น้อยกว่า 1 กิโลกรัม	2	7.00
	1-2 กิโลกรัม	0	0.00
	2-3 กิโลกรัม	1	3.00
	3-4 กิโลกรัม	0	0.00
	มากกว่า 5 กิโลกรัม	0	0.00
	อื่นๆ	2	7.00
	รวม		27
โคม, กระดาษ	น้อยกว่า 1 กิโลกรัม	1	3.00
	1-2 กิโลกรัม	0	0.00
	2-3 กิโลกรัม	0	0.00
	3-4 กิโลกรัม	1	3.00
	มากกว่า 5 กิโลกรัม	1	3.00
รวม		1	3.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 การจัดการสิ่งของที่เป็นขยะ

ข้อมูล	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เศษอาหาร	ทั้งหมด	26	87.00
	ให้เป็นอาหารสัตว์	3	10.00
	ทำเป็นปุ๋ย	0	0.00
	อื่นๆ	1	3.00
พลาสติก	ทั้งหมด	11	37.00
	เก็บไว้ใช้อีก	7	23.00
	เก็บรวมไปขาย	12	40.00
	อื่นๆ	0	0.00
แก้ว	ทั้งหมด	14	47.00
	เก็บไว้ใช้อีก	0	0.00
	เก็บรวมไปขาย	12	40.00
	อื่นๆ	4	13.00
โพลี	ทั้งหมด	26	87.00
	เก็บไว้ใช้อีก	0	0.00
	เก็บรวมไปขาย	1	3.00
	อื่นๆ	3	10.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูล	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
กระดาษ	ทั้งหมด	11	37.00
	เก็บไว้ใช้อีก	6	20.00
	เก็บรวมไปขาย	11	37.00
	อื่นๆ	2	6.00
	ทั้งหมด	4	13.00
เสื้อผ้าเก่า	บริจาค	13	44.00
	เก็บไว้ใช้ประโยชน์	11	37.00
	อื่นๆ	2	6.00
	ทั้งหมด	12	40.00
	เก็บไว้ใช้อีก	0	0.00
กระดาษปอ	เก็บรวมไปขาย	15	50.00
	อื่นๆ	3	10.00
	ทั้งหมด	12	40.00
	เก็บไว้ใช้อีก	0	0.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความคิดเห็นในการจัดเก็บขยะ

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดเก็บขยะของเจ้าของแผงค้าพบว่าปริมาณถังขยะมีความเพียงพอกับปริมาณขยะคิดเป็นร้อยละ 60.00 และปริมาณถังขยะไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 40.00 เจ้าของแผงค้ามีการคัดแยกขยะคิดเป็นร้อยละ 33 แยกเป็นบางครั้งคิดเป็นร้อยละ 33 และไม่แยกคิดเป็นร้อยละ 30.00 และอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 4.00

ปริมาณถังขยะเพียงพอเพราะ ทางตลาดได้มีการบริหารจัดการที่ค่อนข้างดี โดยคำนึงถึงปริมาณขยะที่ต้องทิ้งในแต่ละวัน และเห็นว่ามียุ้งที่ว่างจำนวนมากที่เข้ามาใช้บริการ เลยจัดให้ถังขยะตามบริเวณต่างๆอย่างเพียงพอ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาและสังเกตของผู้ศึกษาพบว่า บางครั้งยุงที่ว่างไม่คอยให้ความร่วมมือในการทิ้งขยะลงในถังที่มีการจัดเตรียมไว้ ทำให้ผู้ดูแลและจัดเก็บเองต้องเข้ามารับผิดชอบในส่วนนี้ และจากข้อมูลพบว่าเจ้าของแผงค้ามีการแยกขยะ และแยกขยะเป็นบางครั้งเป็นจำนวนเท่าๆกัน คิดเป็นร้อยละ 33.00 เท่ากัน เห็นได้จากการสอบถามของผู้วิจัย เจ้าของแผงค้ามีการแยกขยะเพื่อที่จะนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นอีกด้วย เช่นการนำกลับไปใช้ใหม่ การรวบรวมเอาไปขาย เป็นต้น ส่วนในกรณีที่ไม่แยกเลย คิดเป็นร้อยละ 30.00 นั้น ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีเวลา และขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการกับขยะ และในกรณีที่แยกเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.00 ทั้งนี้เอง การแยกขยะจะทำให้เกิดการจัดการขยะแต่ละประเภทได้อย่างเหมาะสม จะช่วยลดปริมาณขยะ พื้นที่ฝังกลบ และลดพลังงานที่ใช้ในการกำจัดอีกทั้งสามารถนำขยะที่แยกได้นำมารีไซเคิลหรือนำไปขาย ช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับขยะมากขึ้น ผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 4

4. ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการจัดการขยะ

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่จะให้ทางตลาดมีการคัดแยกขยะมูลฝอยออกเป็นสองส่วนโดยในส่วนที่หนึ่งคือขยะจำพวกเศษอาหาร ส่วนที่สองคือขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่พบว่าส่วนใหญ่เจ้าของแผงค้าเห็นด้วยที่จะให้ทางตลาดมีการคัดแยกขยะคิดเป็นร้อยละ 96.00 และไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 4.00 และส่วนใหญ่ทางเจ้าของแผงค้าเห็นด้วยที่จะให้ยุงที่ว่างนำถุงผ้าใส่สินค้าหรือนำตะกร้าไปซื้อของเพื่อลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกคิดเป็นร้อยละ 87.00 และในส่วนที่ไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 13.00 ผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 5

จากข้อมูลการศึกษาพบว่าในกรณีที่เจ้าของแผงค้าเห็นด้วยที่จะให้ทางตลาดมีการแยกขยะมูลฝอยออกเป็น 2 ส่วน คือขยะจำพวกเศษอาหารส่วนที่สองคือขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่พบว่าส่วนใหญ่เจ้าของแผงค้าเห็นด้วยที่จะให้ทางตลาดมีการคัดแยกขยะ เนื่องจากทางเจ้าของแผงค้าเองบางครั้งไม่มีเวลาในการนำขยะมาคัดแยกเอง จึงคิดว่าเป็นเรื่องที่ดีและเหมาะสม หากจะให้ทางตลาดมีการคัดแยกขยะออกเป็น 2 ส่วน โดยถือว่าการจัดการในครั้งนี้ อาจมีประโยชน์ต่อการจัดการปริมาณขยะที่มีจำนวนมากอีกด้วย ทั้งนี้เอง เจ้าของแผงค้าส่วนใหญ่ก็ยังเห็นด้วยที่จะให้ยุงที่ว่างนำถุงผ้าหรือตะกร้ามาใช้ เพื่อลดปริมาณถุงพลาสติก และยังช่วยลดจำนวน และปริมาณของขยะที่ต้องทิ้งไปโดยไม่จำเป็นอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นในการจัดเก็บขยะ

ข้อมูล	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ปริมาณถังขยะเพียงพอกับปริมาณขยะหรือไม่	เพียงพอ	18	60.00
	ไม่เพียงพอ	12	40.00
	อื่นๆ	0	0.00
มีการแยกขยะก่อนทิ้งหรือไม่	แยก	10	33.00
	ไม่แยก	9	30.00
	แยกบางครั้ง	10	33.00
	อื่นๆ	1	4.00

ตารางที่ 5 ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการจัดการขยะ

ข้อมูล	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้ตลาดแยกขยะออกเป็นสองส่วน	เห็นด้วย	29	96.00
	ไม่เห็นด้วย	1	4.00
เห็นด้วยหรือไม่ในการที่ให้นักท่องเที่ยวนำถุงมาใส่ใส่สินค้า	เห็นด้วย	26	87.00
	ไม่เห็นด้วย	4	13.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. สภาพปัญหาในการกำจัดขยะมูลฝอยในตลาด

ข้อมูลพบว่าปัญหาที่เกิดจากนักท่องเที่ยว ไม่เห็นความสำคัญของขยะมูลฝอยเป็นเรื่องที่ไม่ดี เพราะเจ้าของแผงค้าคิดเห็นว่านักท่องเที่ยวไม่เห็นความสำคัญของขยะมูลฝอยมาก คิดเป็นร้อยละ 33.00 และ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.00 และไม่เห็นความสำคัญในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.00 และในด้านการขาดการมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 43.00 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.00 ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนในกรณีที่นักท่องเที่ยวมีการทิ้งขยะลงในที่ที่มีการจัดเตรียมไว้ให้มากนักน้อยเพียงใด เจ้าของแผงค้าส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.00 ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.00 ส่วนระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 17.00 ผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 6

จากกรณีศึกษาที่ศึกษากล่าวได้นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ไม่ค่อยเล็งเห็นความสำคัญของการจัดการขยะ และละเลยที่จะมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยสาเหตุอาจมาจากการปล่อยปะละเลยไม่สนใจปล่อยให้เป็นที่ของผู้ดูแล และจัดการรับผิดชอบเรื่องขยะเข้ามารับผิดชอบ อีกทั้งนี้เสียความสะดวกสบายในการเข้ามาเที่ยวและใช้บริการ จนไม่เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาขยะและสิ่งแวดล้อมที่ตามมา ในส่วนของกรณีที่นักท่องเที่ยวมีการทิ้งขยะลงในที่ที่มีการจัดเตรียมไว้ให้มากนักน้อยเพียงใด ทางเจ้าของแผงค้าให้ความเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด อันเนื่องมาจากพฤติกรรมที่เห็นกันบ่อยๆ คือบางครั้งมีการจัดเตรียมที่ไว้ให้แต่บางครั้งก็ทิ้งลงถังบ้าง ทิ้งนอกถังบ้าง ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อมูลปัญหาจากฝ่ายทำความสะอาดและจัดเก็บ มีการจัดการขยะมูลฝอยได้ดีและเหมาะสมเพียงใด ทางเจ้าของแผงค้าให้ความเห็นว่ามีการจัดการอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือจัดการได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 30.00 สุดท้ายคือการจัดการได้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนในเรื่องของจำนวนขยะที่ตกค้างในพื้นที่ตลาดที่ทางตลาดเก็บไม่หมดมีมากนักน้อยเพียงใด ทางเจ้าของแผงค้าแสดงความเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.00 มากที่สุด รองลงมาคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 40.00 สุดท้ายในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 13.00

จากกรณีศึกษาดังกล่าวเห็นได้ว่าฝ่ายทำความสะอาดและจัดเก็บขยะมีการจัดการเรื่องขยะได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และเห็นว่าขยะที่ยังตกค้างอยู่พื้นที่ที่ตลาดมีจำนวนปานกลางเช่นกัน สรุปได้ว่า ทางตลาดมีการจัดการขยะที่อยู่ในระดับที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง แต่ไม่ได้หมายความว่า จะดูแลได้ดีทั้งหมด อันเนื่องมาจากบุคลากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ประกอบกับเวลาที่ใช้ในการจัดการไม่ตรงกัน กับบางครั้งนักท่องเที่ยวเองก็มีส่วนสำคัญที่ทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง เจ้าของแผงค้าเองก็มีส่วน เพราะบางครั้งไม่มีการคัดแยกขยะ และไม่สนใจในเรื่องของการจัดการขยะ ทำให้เจ้าหน้าที่มีความยากลำบากในการจัดการขยะให้ทั่วถึง และครอบคลุมทุกบริเวณพื้นที่ของตลาดน้ำมหานคร จึงเป็นหน้าที่ที่ทุกส่วนจะต้องมีส่วนร่วมกันในการช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่ให้เสื่อมโทรมและถูกทำลาย เพื่อผลดีต่อการดำเนินการต่อไปของกิจกรรมค้าขายในตลาด และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญต่อไป

ตารางที่ 6 สภาพปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอย

ข้อมูล	รายการ	มาก	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	น้อย	ร้อยละ
ปัญหาจากนักท่องเที่ยว	ไม่เห็นความสำคัญของขยะมูลฝอย	10	33.00	11	37.00	9	30.00
	ขาดความมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย	6	20.00	11	37.00	13	43.00
	มีการทิ้งขยะลงในที่ที่มีการจัดเตรียมไว้	10	33.00	15	50.00	5	17.00
ปัญหาจากฝ่ายทำความสะอาดและจัดเก็บ	มีการจัดการเรื่องขยะมูลฝอยได้เพียงพอ	6	20.00	13	50.00	9	30.00
	มีขยะตกค้างในพื้นที่ลาดมากน้อยเพียงใด	4	13.00	14	47.00	12	40.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องขยะของเจ้าของแผงค้า

จากข้อมูลพบว่าคำถามข้อที่ 1 ขยะคือสิ่งที่ไม่ใช่ประโยชน์ และไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีก ตอบไม่ใช่ และเจ้าของแผงค้าส่วนใหญ่ตอบว่าไม่ใช่ ร้อยละ 70.00 ตอบว่าใช่ ร้อยละ 27.00 และตอบว่าไม่ทราบ ร้อยละ 3.00 คำถามข้อที่ 2 ถามว่า ขยะมี 2 ประเภท คือ ขยะเปียก และขยะสด คำตอบที่ถูกคือ ไม่ใช่ เพราะขยะมี 2 ประเภทคือ ขยะเปียก และ ขยะแห้ง เจ้าของแผงตอบ ทั้ง ใช่ และ ไม่ใช่ เท่าๆ กัน คิดเป็น ร้อยละ 50.00 คำถามที่ 3 การคัดแยกขยะ ทำให้ปริมาณขยะน้อยลง คำตอบที่ถูกคือ ใช่ และเจ้าของแผงค้าส่วนใหญ่ตอบว่า ใช่ ร้อยละ 83.00 และตอบว่า ไม่ใช่ ร้อยละ 17.00 คำถามที่ 4 การแก้ปัญหาขยะเป็นหน้าที่ของหน่วยงานราชการเท่านั้น คำตอบคือ ไม่ใช่ และส่วนใหญ่เจ้าของแผงค้า ตอบว่าไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 87 และตอบว่าใช่ คิดเป็นร้อยละ 13.00 คำถามที่ 5 การกำจัดขยะอันตราย มีวิธีเหมือนกับการกำจัดทั่วไป คำตอบคือไม่ใช่ เพราะต้องแยกกำจัดคนละส่วนกัน และผู้เป็นเจ้าของแผงค้าส่วนใหญ่ตอบว่า ไม่ใช่ ร้อยละ 66.00 ตอบว่าใช่ ร้อยละ 27.00 และตอบว่าไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 7.00 คำถามที่ 6 ขยะอันตรายได้แก่ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ ขวดยาฆ่าแมลง คำตอบคือ ใช่ และเจ้าของแผงค้าส่วนใหญ่ตอบว่าใช่ คิดเป็นร้อยละ 87.00 ตอบว่าไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 10.00 และตอบว่าไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 3.00 คำถามที่ 7 ขยะพวกขวดแก้ว ขวดพลาสติก กระป๋อง เป็นขยะที่ทำให้เกิดปัญหาทางด้านพื้นที่ฝังกลบ ซึ่งนับวันพื้นที่ฝังกลบก็ยิ่งหายากลงทุกวัน คำตอบคือ ใช่ ซึ่งส่วนใหญ่ เจ้าของแผงค้าตอบว่า ใช่ ร้อยละ 70.00 ตอบว่า ไม่ใช่ ร้อยละ 17.00 และตอบว่าไม่ทราบ ร้อยละ 13.00 คำถามที่ 8 ขยะทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ชุมชนไม่เป็นระเบียบ และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค คำตอบคือใช่ และทั้งหมดก็มีความเห็นตรงกัน ร้อยละ 100.00 คำถามข้อ 9 หากท่านซึ่งเป็นเจ้าของแผงค้าให้ความร่วมมือในด้านการจัดการขยะ ก็จะทำให้มีการบริหารจัดการที่ดี และส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อม คำตอบนี้คือใช่ และเจ้าของแผงค้าก็เห็นพ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งที่ใช่ทั้งหมดร้อยละ 100.00 ผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 7

สรุปได้ว่า เจ้าของแผงค้าส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องขยะ และการจัดการที่ดี เป็น สิ่งสำคัญที่เจ้าของแผงค้าต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องขยะเพื่อการจัดการที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพต่อไปในการดำเนินกิจการที่จะก่อให้เกิดปัญหาขยะ และจะสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันถึงการจัดการขยะอย่างไรเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและไม่เดือดร้อนผู้อื่น สิ่งสำคัญคือไม่ก่อให้เกิดขยะที่ส่งผลเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 7 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องขยะของเจ้าของแผงค้า

ข้อมูล	รายการ		ใช้	ร้อยละ	ไม่ใช่	ร้อยละ	ไม่ทราบ	ร้อยละ
	ใช่	ไม่ใช่						
ความรู้ความเข้าใจ	8	27.00	21	70.00	1	3.00		
1) ขยะคือสิ่งที่ไม่ใช่ประโยชน์และไม่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์	15	50.00	15	50.00	0	0.00		
2) ขยะมี 2 ประเภทคือ ขยะเปียก และขยะสด	25	83.00	5	17.00	0	0.00		
3) การคัดแยกขยะทำให้ปริมาณขยะน้อยลง	4	13.00	26	87.00	0	0.00		
4) การแก้ปัญหาขยะเป็นหน้าที่ของหน่วยงานราชการเท่านั้น	8	27.00	20	66.00	2	7.00		
5) การกำจัดขยะอันตราย มีวิธีการเหมือนการกำจัดขยะทั่วไป	26	87.00	3	10.00	1	3.00		
6) ขยะอันตรายได้แก่ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ ขวดยาฆ่าแมลง	21	70.00	5	17.00	4	13.00		
7) ขยะพวกขวดแก้ว เป็นขยะที่ทำให้เกิดปัญหาพื้นที่ฝังกลบ	30	100.00	0	0.00	0	0.00		
8) ขยะทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ชุมชนไม่เป็นที่น่าอยู่	30	100.00	0	0.00	0	0.00		
9) หากท่านเจ้าของแผงค้าให้ความร่วมมือในด้านการจัดการขยะ ก็จะทำให้มีการจัดการที่ดี และส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อม								

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาความคิดเห็นของประชากรต่อวิธีรวบรวม และการจัดการขยะของตลาดน้ำ มหานคร เขตตลาดกระบ้ง กรุงเทพฯ พบว่าโครงสร้างของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงร้อยละ 63.00 และเพศชายร้อยละ 37.00 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าของแผงค้ากลุ่มต่างๆ คือ กลุ่มอาหาร และเครื่องดื่มร้อยละ 33.00 กลุ่มเสื้อผ้าเครื่องประดับร้อยละ 17.00 กลุ่มร้านกาแฟและธุรกิจบริการ ร้อยละ 17.00 กลุ่มร้านเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งร้อยละ 17.00 และกลุ่มของฝากของที่ระลึก ร้อยละ 17.00 เจ้าของแผงค้ามีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตตลาดกระบ้งร้อยละ 17.00 และนอกเขต ตลาดกระบ้งร้อยละ 83.00

ปริมาณขยะที่ทิ้งในแต่ละวันน้อยกว่า 1 กิโลกรัม ขยะส่วนใหญ่ คือ เศษอาหาร พลาสติก โฟม กระดาษ และกระป๋อง ผลการศึกษา พบว่าการจัดการ รวบรวม และขนย้ายพบว่ามีปัญหาน้อย เพราะส่วนใหญ่เจ้าของแผงค้าคิดว่าตลาดจัดหาถังขยะให้เพียงพอร้อยละ 60.00 และมีการแยกขยะก่อนทิ้ง ถึงร้อยละ 33.00 นอกจากนี้ยังพบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะให้ทางตลาดคัดแยกขยะร้อยละ 96.00 ส่วนที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 4.00 และเจ้าของแผงค้าร้อยละ 87.00 ยังเห็นด้วยที่จะให้นักท่องเที่ยว นำ ตะกร้า หรือถุงผ้ามาใส่ของแทนถุงพลาสติก ส่วนร้อยละ 13.00 ไม่เห็นด้วย เพราะเห็นว่าการซื้อสินค้า ที่เป็นของเหลวก็ต้องใช้ถุงพลาสติกอยู่ดี ในส่วนของสภาพปัญหาในการกำจัดขยะมูลฝอยมีสาเหตุมาจากตัวนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวไม่ให้ความร่วมมือ และไม่เห็นความสำคัญในการจัดการกับขยะ และคิดว่าการจัดการปัญหาขยะของตลาดอยู่ในระดับปานกลาง เพราะบางครั้งพนักงานทำความสะอาด อาจจะไม่สามารถทำงานได้อย่างทั่วถึง ส่วนใหญ่เจ้าของแผงค้ามีความรู้เรื่องขยะอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

1. ทางตลาดควรสนับสนุน และปลูกจิตสำนึกให้เจ้าของแผงค้า และนักท่องเที่ยวร่วมมือกันในการรักษาความสะอาด โดยมีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับขยะ หากมีจำนวนถังขยะที่เพียงพอและวางไว้ในที่มีความสะดวกในการทิ้งแล้ว นักท่องเที่ยวยังไม่ทิ้งขยะลงในถังขยะที่จัดเตรียมไว้ให้มีระเบียบในการเปรียบเทียบปรับ
2. เสนอให้ให้มีการจัดแยกประเภทถังขยะสำหรับขยะที่เป็นเศษอาหาร พลาสติกและกระป๋องเครื่องดื่ม ขวดเครื่องดื่ม และโฟม และควรประชาสัมพันธ์เรื่องการจัดแยกขยะก่อนทิ้ง
3. ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการลดจำนวนขยะมูลฝอยที่เป็นภาระในการกำจัด เช่น ถูพลาสติก โดยให้เจ้าของแผงค้าใช้วัสดุธรรมชาติ หรือวัสดุที่ย่อยสลายง่ายมาใช้ทดแทนถูพลาสติก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. 2535. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. กองส่งเสริมและเผยแพร่ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ.
- กระทรวงมหาดไทย. 2554. รายงานสถานการณ์ขยะ และการจัดการในประเทศไทย. กระทรวงมหาดไทย. กรุงเทพฯ.
- ชลพกา เศรษฐพิทยากุล. 2548. การลดปริมาณขยะมูลฝอยจากบ้านเรือนในเขตกรุงเทพฯ กรณีศึกษา หมู่บ้านสัมมากร เขตบางกะปิ วิทยานิพนธ์ปริญญาโท (การวางแผนภาคและเมือง มหาวิทยาลัยศิลปากร), สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นริศรา พึ่งโพธิ์สภ. 2545. การแยกประเภทขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บานชื่น นักการเขียน. 2552. ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการเก็บขยะของเทศบาล: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองอ้อมน้อย ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร สารนิพนธ์สังคมศาสตร์บัณฑิต, มหามงกุฎราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- บุญเชิญ สุทธิปริยาศรี. 2528. การกำจัดมูลฝอยของกรุงเทพมหานคร. สำนักสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร, กรุงเทพฯ.
- ปรีชา แยมเจริญวงศ์. 2545. การจัดการขยะมูลฝอย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- พัชรี หอวิจิตร. 2536. การจัดการขยะมูลฝอย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- วิจิต คุณเศรษฐ์. 2548. การจัดการขยะของชาวบ้านในชุมชนบ้านหลวง ตำบลโหล่งขอต อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท (การจัดการสิ่งแวดล้อม), มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม. 2546. การจัดการมูลฝอยของเทศบาลในประเทศไทย: สถานการณ์ในปัจจุบันและทิศทางในอนาคต. กรุงเทพมหานคร. กรมอนามัย, กรุงเทพฯ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามปัญหาพิเศษ

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชาปัญหาพิเศษ ระดับปริญญาตรี
หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม สาขาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ความคิดเห็นของประชากรผู้เป็นเจ้าของแผงค้าต่อการรวบรวม และการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน
พื้นที่ตลาดน้ำมหานคร เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

กรุณาขีด / ใน ซึ่งมีข้อความตรงกับคำตอบของท่าน
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบคำถาม

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ ต่ำกว่า 25 ปี 25 - 29 ปี 30 - 39 ปี 40 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. เจ้าของแผงค้า

- กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม
 กลุ่มเสื้อผ้าและเครื่องประดับ
 กลุ่มร้านกาแฟและธุรกิจบริการ
 กลุ่มร้านเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่ง
 กลุ่มของฝากของที่ระลึก

5. ทะเบียนบ้านอยู่ในเขตลาดกระบังหรือไม่

อยู่ ไม่อยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับชนิด และปริมาณขยะที่ทิ้งในแต่ละวัน

6. ในตลาดน้ำหอนคร ประเภทของขยะที่ท่านทิ้งในแต่ละวันและจำนวนปริมาณขยะที่ท่านทิ้งในแต่ละวัน

6.1 เศษอาหาร

- น้อยกว่า 1 กิโลกรัม 1-2 กิโลกรัม 2-3 กิโลกรัม
 3-4 กิโลกรัม มากกว่า 5 กิโลกรัม อื่นๆ (โปรดระบุ)

6.2 พลาสติก

- น้อยกว่า 1 กิโลกรัม 1-2 กิโลกรัม 2-3 กิโลกรัม
 3-4 กิโลกรัม มากกว่า 5 กิโลกรัม อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6.3 แก้ว (ขวดแก้ว, เศษแก้ว)

- น้อยกว่า 1 กิโลกรัม 1-2 กิโลกรัม 2-3 กิโลกรัม
 3-4 กิโลกรัม มากกว่า 5 กิโลกรัม อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6.4 กระจัง (เครื่องดื่ม, ฝากระป๋อง, ฝาไม้อัด, ฝาพลาสติก เป็นต้น)

- น้อยกว่า 1 กิโลกรัม 1-2 กิโลกรัม 2-3 กิโลกรัม
 3-4 กิโลกรัม มากกว่า 5 กิโลกรัม อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6.5 โฟม กระดาษ (หนังสือพิมพ์, เศษกระดาษ)

- น้อยกว่า 1 กิโลกรัม 1-2 กิโลกรัม 2-3 กิโลกรัม
 3-4 กิโลกรัม มากกว่า 5 กิโลกรัม อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ท่านมีการจัดการสิ่งของที่เป็นขยะเหล่านี้อย่างไร

7.1 เศษอาหาร

- ทั้งรวม ให้เป็นอาหารสัตว์ ทำเป็นปุ๋ย อื่นๆ (โปรดระบุ)

7.2 พลาสติก (ถุงพลาสติก, ขวดพลาสติก เป็นต้น)

- ทั้งรวม เก็บไว้ใช้อีก เก็บรวมไปขาย อื่นๆ (โปรดระบุ)

7.3 แก้ว (ขวดแก้ว เป็นต้น)

- ทั้งรวม เก็บไว้ใช้อีก เก็บรวมไปขาย อื่นๆ (โปรดระบุ)

7.4 โฟม (กล่องโฟม เป็นต้น)

- ทั้งรวม เก็บไว้ใช้อีก เก็บรวมไปขาย อื่นๆ (โปรดระบุ)

7.5 กระดาษ (กล่องกระดาษ, หนังสือพิมพ์, นิตยสาร, เศษกระดาษ เป็นต้น)

- ทั้งรวม เก็บไว้ใช้อีก เก็บรวมไปขาย อื่นๆ (โปรดระบุ)

7.6 เสื้อผ้าเก่า

- ทั้งรวม บริจาค เก็บไว้ใช้ประโยชน์ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7.7 กระจัง (เครื่องดื่ม, ฝากระป๋อง, ฝาไม้อัด, ฝาพลาสติก เป็นต้น)

- ทั้งรวม เก็บไว้ใช้อีก เก็บรวมไปขาย อื่นๆ (โปรดระบุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นในการจัดเก็บ

8. ท่านคิดว่าถึงขยะที่มีอยู่ในตลาดน้ำมหานครเพียงพอกับการรองรับปริมาณหรือไม่

- เพียงพอ ไม่เพียงพอ อื่นๆ (โปรดระบุ)

9. ท่านมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งหรือไม่

- แยก ไม่แยก แยกบางครั้ง อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการจัดการขยะ

10. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้ทางตลาดมีการคัดแยกขยะมูลฝอยออกเป็น 2 ส่วน โดยใน ส่วนที่ 1 คือ ขยะจำพวก เศษอาหาร ส่วนที่ 2 ขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ เช่น ขวดพลาสติก กระป๋อง เป็นต้น

- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย

11. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในการให้นักท่องเที่ยวนำถุงผ้าใส่สินค้าหรือนำตะกร้าไปซื้อของเพื่อลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกซึ่งเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อน

- เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 5 สภาพปัญหาในการกำจัดขยะมูลฝอยในตลาดน้ำมหานคร

สภาพปัญหา	มาก	ปานกลาง	น้อย
ปัญหาจากนักท่องเที่ยว			
1. นักท่องเที่ยวไม่เห็นความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอย			
2. นักท่องเที่ยวขาดการมีส่วนร่วมในการกำจัดขยะมูลฝอย			
3. นักท่องเที่ยวมีการทิ้งขยะลงในที่ๆ มีการจัดเตรียมไว้ให้มากนักน้อยเพียงใด			
ปัญหาจากฝ่ายทำความสะอาดและจัดเก็บขยะ			
1. ตลาดมีการจัดการเรื่องขยะมูลฝอยได้ดีและเหมาะสมเพียงใด			
2. มีขยะตกค้างในพื้นที่ตลาดที่ทางตลาดเก็บไม่หมดในแต่ละวันมากนักน้อย เพียงใด			

ตอนที่ 6 ความรู้ความเข้าใจเรื่องขยะของเจ้าของแผงค้าในตลาดน้ำมหานคร

ความรู้ความเข้าใจ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
1. ขยะ คือ สิ่งที่ไม่มีประโยชน์ และไม่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ อะไรได้อีก			
2. ขยะมี 2 ประเภท คือ ขยะเปียก และขยะสด			
3. การคัดแยกขยะทำให้ปริมาณขยะน้อยลง			
4. การแก้ปัญหาขยะเป็นหน้าที่ของหน่วยงานราชการเท่านั้น			
5. การกำจัดขยะอันตราย มีวิธีการเหมือนการกำจัดขยะทั่วไป			
6. ขยะอันตราย ได้แก่ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ ขวดยาฆ่าแมลง			
7. ขยะพวกขวดแก้ว ขวดพลาสติก กระป๋อง เป็นขยะที่ทำให้เกิดปัญหาทางด้านพื้นที่ฝังกลบ ซึ่งพื้นที่ฝังกลบนั้นวันแต่จะหายากลงทุกวัน			
8. ขยะทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ชุมชนไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค			
9. หากท่านซึ่งเป็นเจ้าของแผงค้าให้ความร่วมมือในด้านการจัดการขยะ ก็จะทำให้มีการบริหารจัดการที่ดี และจะส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อม			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะและแนวทางของท่านในการจัดการกับปัญหาขยะและสิ่งแวดล้อมของตลาดห้ามหานคร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ทางคณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้